

Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent del Projecte de decret llei de modificació de l'article 211 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, relatiu a l'acreditació d'una tercera llengua per part de l'estudiantat de grau de les universitats catalanes

1. Marc competencial i normatiu en què s'insereix el projecte de Decret llei

L'article 211 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, modificat per la Llei 1/2018, del 8 de maig, estableix el següent.

"1. Els estudiants que iniciïn els estudis universitaris de grau en una universitat catalana el curs 2018-2019 i posteriors han d'acreditat, en acabar els estudis, el coneixement d'una llengua estrangera d'entre les establertes en les proves per a l'accés a la universitat (PAU), amb un nivell equivalent al B2 del Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR) del Consell d'Europa.

2. L'acreditació a què fa referència l'apartat 1 es pot obtenir per mitjà dels certificats acreditatius de coneixements d'idiomes que tinguin reconeguda l'equivalència amb el Marc europeu comú de referència. El departament competent en matèria d'universitats, per mitjà del Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de vetllar pel desenvolupament d'aquest procediment.

3. Els departaments competents en matèria d'universitats i d'ensenyament han d'instrumentar de manera coordinada les mesures necessàries i el calendari d'aplicació per a facilitar que els estudiants accedeixin a la universitat amb les competències en terceres llengües, especialment, en llengua anglesa, que els permetin d'assolir el nivell exigít en l'apartat 1, com a progressió des del nivell B1 segons el Marc europeu comú de referència."

Aquesta mesura deriva de la competència compartida de la Generalitat en matèria d'avaluació i garantiment de la qualitat i de l'excel·lència de l'ensenyament universitari prevista a l'article 172.2 f, de l'EAC.

L'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, estableix que els projectes de decret llei han d'anar acompanyats d'un informe que justifiqui la necessitat extraordinària i urgent i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

2. Justificació de la necessitat de la regulació

La millora dels coneixements de les terceres llengües establertes en el sistema educatiu de Catalunya és un element cabdal per a la formació de l'estudiantat universitari i la seva futura inserció laboral, en tant que són llengües de comunicació i de treball en un context acadèmic progressivament de major internacionalització. Per tant, el sistema universitari ha de garantir que, al llarg dels estudis de grau, l'estudiantat adquireixi les competències en terceres llengües que necessitarà a nivell acadèmic i professional. Per tal d'avançar en l'assoliment

d'aquest objectiu, la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC) va aprovar l'any 2014 el Programa de diagnòstic, promoció i incentivació de terceres llengües per aconseguir uns nivells més alts de coneixement d'una tercera llengua, Parla3, que ha tingut continuïtat en els cursos següents. En el marc d'aquest Programa, les universitats catalanes, amb el suport del departament competent en matèria d'universitats, han ofert la realització de proves diagnòstiques de nivell de coneixement d'idiomes adreçades a l'estudiantat de grau i han posat a la seva disposició una oferta formativa que li permeti assolir el nivell B2 en finalitzar els estudis de grau i també proves d'acreditació del coneixement d'una tercera llengua, actuacions per a les quals s'ha comptat amb convocatòries anuals d'ajuts de l'AGAUR per promoure la formació i l'acreditació de les terceres llengües.

La Llei 1/2018, del 8 de maig, de modificació de la Llei 2/2014, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, estableix que l'estudiantat que iniciï els estudis universitaris de grau en una universitat catalana el curs 2018-2019 i posteriors ha d'acreditat, en acabar els estudis, el coneixement d'una llengua estrangera d'entre les establertes en les proves per a l'accés a la universitat (PAU), amb un nivell equivalent al B2 del Marc europeu comú de referència per a les llengües (MECR) del Consell d'Europa.

L'exigència de l'acreditació del nivell B2 afecta l'estudiantat que va començar els estudis de grau el curs 2018-2019 i posteriors i que, per tant, en el cas dels graus de 240 crèdits ECTS, finalitzarà els estudis a partir del curs 2021-2022. Davant la proximitat d'aquests terminis, des del departament competent en matèria d'universitats s'han portat a terme contactes amb totes les universitats catalanes per conèixer la situació actual de la implantació de l'exigència del nivell B2 i el posicionament de cada universitat respecte a aquesta qüestió.

L'article 211 de la Llei 2/2014 encomana al departament competent en matèria d'universitats vetllar, a través del Consell Interuniversitari de Catalunya, pel desenvolupament del procediment d'acreditació. En exercici d'aquesta atribució, la Comissió de Política Lingüística del Consell Interuniversitari de Catalunya ha constatat que l'exigència d'acreditació del nivell B2 d'una tercera llengua per a tot l'estudiantat universitari en acabar els seus estudis no s'ajusta a la situació actual de les universitats i al grau de coneixements de terceres llengües de l'estudiantat, i no permet garantir adequadament que progressi i assoleixi les competències en terceres llengües que són necessàries per al seu desenvolupament acadèmic, personal i professional. Concretament, els representants a la Comissió de Política Lingüística de les universitats han manifestat que el nivell de coneixements d'idiomes d'una part important de l'estudiantat que inicia els seus estudis de grau és deficient i no permet que pugui acreditar el nivell B2 en acabar els estudis. Han considerat que no és realista exigir un nivell B2 a tot l'estudiantat universitari, sense tenir en compte fets com que el nivell de coneixements de terceres llengües està correlacionat amb el nivell socioeconòmic, i que hi ha diferències molt significatives en aquesta qüestió entre el col·lectiu d'estudiants que accedeixen a la universitat, i també entre les mateixes universitats. En aquest sentit, el sistema universitari ha proposat un replantejament de la normativa actual per tal que cada universitat, en el marc de la seva autonomia, pugui fixar uns objectius de coneixement de terceres llengües de l'estudiantat que siguin assolibles, tenint en compte les seves circumstàncies específiques, i

que sigui responsable d'implementar les mesures pertinents per assolir aquest objectiu. També han destacat la importància de l'aprenentatge de les terceres llengües en les etapes educatives prèvies a la universitat. I han considerat que l'impuls a les terceres llengües ha d'estar molt vinculat amb una política d'increment de les beques i de subvenció a la formació i l'acreditació.

Per aquest motiu, el Consell Interuniversitari de Catalunya, en la sessió de la seva Junta celebrada el 26 de març de 2021, ha aprovat l'Acord sobre l'aprenentatge i l'acreditació de les terceres llengües en el sistema universitari de Catalunya. Aquest Acord s'ha pres per unanimitat de tots els rectors i la rectora del sistema universitari de Catalunya.

L'Acord conté diverses propostes de mesures i actuacions: potenciar els plans de formació lingüística de l'estudiantat i els programes d'incentivació i increment de la docència en terceres llengües; modificar el model actual d'ajuts per a la formació i l'acreditació lingüístiques, per tal de millorar-ne l'efectivitat i facilitar al màxim l'accés a la formació i l'acreditació lingüístiques, garantint especialment l'equitat i la igualtat d'oportunitats; proposar la flexibilització de les vies que permetin demostrar els coneixements i competències en terceres llengües; promoure el reconeixement de les millores aconseguides per l'estudiantat en els coneixements i competències lingüístiques; i impulsar la millora de la informació i la disponibilitat de dades estadístiques sobre el nivell de coneixement d'idiomes de l'estudiantat. Aquestes mesures requereixen ser implementades sense demora i disposar de la necessària cobertura legal amb la màxima urgència, atès que van adreçades a l'estudiantat universitari i a les mateixes universitats, que en són l'instrument principal, d'acord amb la seva autonomia.

Finalment, l'Acord insta el Govern de la Generalitat a presentar al Parlament de Catalunya la modificació de la normativa sobre l'aprenentatge i l'acreditació de coneixements i competències en terceres llengües, a l'efecte d'avançar en l'exigència actual d'un únic nivell per a tot l'estudiantat universitari en acabar els seus estudis, oferint, de forma coordinada, una regulació més flexible, més àmplia i adaptable a les possibilitats i necessitats de l'estudiantat i incrementant l'autonomia universitària.

Aquest objectiu s'ha d'acompanyar de l'adopció de mesures complementàries per part del Departament de Recerca i Universitats, juntament amb el Consell Interuniversitari de Catalunya, que el facin assumible per al col·lectiu d'estudiants tenint en consideració la seva pluralitat i diversitat, mitjançant l'actualització i el nou impuls del programa d'ajuts a la formació i l'acreditació lingüístiques de l'estudiantat universitari de grau. El programa ha de ser accessible a tot l'estudiantat amb la introducció de noves modalitats d'ajuts i altres incentius eficients. L'assoliment de competències lingüístiques i d'habilitats comunicatives és essencial en l'avanç cap a la societat del coneixement, i la universitat n'ha de ser potenciadora a tots els nivells.

3. Contingut del projecte de Decret Llei

La regulació que es proposa té present que el decret llei és un recurs extraordinari del Govern i que per tant se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment tenen la consideració d'urgents i convenients.

El projecte de decret llei s'estructura en un article únic que modifica l'article 211 de la Llei 2/2014, en una disposició transitòria i en una única disposició final que preveu la seva entrada en vigor.

- L'article únic modifica l'article 211 en els termes següents:

"1. L'estudiantat que iniciï els estudis universitaris de grau en una universitat catalana el curs 2021-2022 i posteriors ha d'assolir els coneixements i les competències suficients en, com a mínim, una llengua estrangera, en els termes que estableixi la normativa aplicable als plans d'estudis i altra normativa interna de la universitat. La llengua estrangera ha de ser una de les establertes en les proves per a l'accés a la universitat (PAU), o altres llengües que pugui acordar el Consell Interuniversitari de Catalunya.

2. L'assoliment a què fa referència l'apartat 1 s'ha d'acreditar amb la presentació de certificats i títols acreditatius de la competència en llengües estrangeres que tinguin reconeguda l'equivalència amb el Marc europeu comú de referència per a les llengües, o s'ha de demostrar per les vies alternatives per a l'assoliment de la competència que estableixi el Consell Interuniversitari de Catalunya, que també ha de disposar les adaptacions o les exempcions que siguin necessàries per atendre els supòsits en què hi hagi dificultats importants per a l'adquisició de competències lingüístiques, respectant la diversitat. El departament competent en matèria d'universitats, per mitjà del Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de vetllar pel desenvolupament d'aquest procediment.

3. Els departaments competents en matèria d'universitats i d'educació han d'instrumentar de manera coordinada les mesures necessàries i el calendari d'aplicació per facilitar que l'estudiantat accedeixi a la universitat amb els coneixements i les competències en terceres llengües que li permetin l'assoliment a què fa referència l'apartat 1."

- Les modificacions proposades tenen l'abast següent:

Apartat 1. L'exigència de l'acreditació del nivell B2 d'una llengua estrangera en acabar els estudis de grau queda modificada per l'obligació d'assolir els coneixements i les competències suficients en una llengua estrangera, com a mínim, tal com estableixi la normativa aplicable als plans d'estudis i altra normativa interna de la universitat. No s'estableix, doncs, un únic nivell per a tot l'estudiantat, sinó que cada universitat té autonomia per fixar els nivells de coneixements en terceres llengües que consideri més convenients i adequats per als seus estudiants (en general o per a cada titulació). També, a diferència de la llei actual, la llengua

estrangera no es limita a les establertes en les PAU, sinó que s'obre la possibilitat d'ampliació del ventall de llengües, si així ho acorda el CIC.

Apartat 2. La llei anterior només preveia una via, l'acreditació per mitjà dels certificats acreditatius de coneixement d'idiomes que tinguin reconeguda l'equivalència amb el MECR. La nova llei introdueix la flexibilització de les vies que permetin demostrar els coneixements i competències en terceres llengües (amb l'acord previ del CIC), per tal que l'estudiantat tingui més opcions al seu abast, i així facilitar l'assoliment de la competència en terceres llengües. Aquest apartat també recull la possibilitat d'adaptacions i exempcions per atendre la diversitat en aquells casos de discapacitat en què hi hagi dificultats importants per a l'adquisició de competències lingüístiques, per tal de poder donar una resposta adequada a aquestes situacions.

Apartat 3. Es manté la referència a la coordinació entre els departaments competents en matèria d'universitats i d'educació per implementar les mesures necessàries per tal que l'estudiantat accedeixi a la universitat amb els coneixements i les competències necessàries en terceres llengües, però se suprimeix la referència als nivells del MECR, atès que l'apartat 1 no estableix un nivell de coneixements determinat.

- La disposició transitòria única preveu que la nova regulació també s'apliqui a l'estudiantat que va iniciar els estudis de grau del curs 2018-2019 al curs 2020-2021, a l'efecte de garantir la igualtat de tracte a tot el col·lectiu d'estudiants que estan cursant estudis de grau.

- La disposició final preveu l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà d'haver estat publicat al DOGC.

4. Concurrencia del pressupòsit habilitant per dictar un projecte de Decret llei

L'article 64 de l'EAC estableix:

"1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2."

El Decret llei és una excepció al procediment ordinari d'elaboració de les lleis pel Parlament, per aquest motiu cal que es donin els requisits legalment necessaris que emparin aquesta actuació excepcional per part del Govern, entre d'altres que s'acrediti la seva necessitat urgent

i extraordinària. Amb aquesta finalitat, l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que els projectes de decret llei han d'anar acompanyats d'un informe que justifiqui la necessitat extraordinària i urgent i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

El caràcter extraordinari de la mesura es fonamenta en la necessitat de flexibilitzar la regulació actual de l'acreditació del coneixement de terceres llengües de l'estudiantat universitari de grau, que s'ha fet palesa amb la petició del Consell Interuniversitari de Catalunya de modificar la normativa vigent, percebuda com a necessària pel conjunt de les universitats del sistema universitari de Catalunya.

La urgència es fonamenta en la necessitat de garantir que l'estudiantat que va iniciar els seus estudis de grau el curs 2018-2019 pugui conèixer al més aviat possible els canvis en la normativa sobre l'acreditació de coneixements i competències en terceres llengües que l'afecten directament. Aquesta informació també és important per a l'estudiantat que va iniciar els estudis de grau amb posterioritat, atès que li permet disposar de tota la informació necessària en l'organització de la seva activitat acadèmica. Finalment, també és indispensable per a les mateixes universitats, per als centres d'ensenyament no universitari, i per a l'estudiantat que iniciï els seus estudis de grau en una universitat catalana el curs acadèmic 2021-2022. Els diversos instruments legislatius d'urgència o de tramitació ràpida, com les tramitacions urgents o la tramitació per lectura única, no permeten que la modificació legal es pugui aprovar i pugui entrar en vigor a l'inici d'aquest curs acadèmic. L'únic instrument normatiu que permet la celeritat requerida és el decret llei.

El projecte de Decret llei també és congruent amb la finalitat perseguida, atès que respon a les demandes de les universitats d'adaptar l'acreditació i la demostració dels coneixements i de les competències en terceres llengües de l'estudiantat de grau a allò que estableixi la normativa aplicable als plans d'estudis i altra normativa interna de la universitat, d'acord amb la seva autonomia universitària. Amb aquesta disposició, d'una banda, es dona compliment a l'Acord del Consell Interuniversitari de Catalunya, que no pot ser ajornat en el temps atès el calendari acadèmic universitari, i, de l'altra, es dona resposta al requeriment d'adaptació urgent de la normativa.

La seguretat jurídica que ha de regir la relació entre l'estudiant i la seva universitat i el coneixement dels requeriments que haurà d'atendre en la seva trajectòria acadèmica fins a l'obtenció del títol, han de ser coneguts des de l'inici d'aquesta vinculació, i també ha de tenir coneixement, al més aviat possible, dels canvis que puguin produir-se durant aquesta trajectòria, que han de tendir a facilitar a l'estudiant la consecució dels seus objectius acadèmics i l'obtenció del títol de grau.

Tot el que s'ha exposat connecta la mesura adoptada amb el pressupòsit de necessitat extraordinària i urgent que habilita per aprovar aquest projecte de Decret Llei, els objectius del qual no podrien ser assolits mitjançant la tramitació d'un procediment legislatiu ordinari.

5. Impacte pressupostari

Aquesta disposició no té impacte pressupostari.

La directora general d'Universitats

Generalitat de Catalunya
Departament de Recerca i Universitats
Direcció General d'Universitats